

บทที่ ๓

วิธีกำเนิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาวิชีสอนภาษาไทยในวิทยาลัยครุ" ผู้วิจัยได้คิดกำเนิดการวิจัยเป็นลำดับขั้นคันธ์

การศึกษาคนคัว

1. ศึกษาคนคัวหลักสูตร ถูมือการสอนวิชาวิชีสอนภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ของกรมการปีกหัดครุ กระทรวงศึกษาธิการ
2. ศึกษาคนคัว หนังสือ ภาระ วารสาร สิ่งพิมพ์ เอกสารอื่น ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาวิชีสอนภาษาไทยในวิทยาลัยครุ
3. สมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาวิชีสอนภาษาไทยในวิทยาลัยครุ

วิทยาลัยครุ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขั้น ๑ ชุด เพื่อถามอาจารย์และนักศึกษา แบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๓ ตอน คั้นนี้คือ

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้สอนแบบสอบถาม ใช้คำถามแบบกราฟจากอน (Check-list)

ตอนที่ ๒ สภาพการเรียนการสอนวิชาวิชีสอนภาษาไทยในวิทยาลัยครุ ระดับปริญญาตรี ใช้คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) โดยกำหนดค่าน้ำหนักของค่าตอบเป็นคะแนน ๔ ระดับ ตามเรื่อง จุดประสงค์ เนื้อหา วิธีสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

ตอนที่ ๓ มีคุ้นและขอเสนอแนะในการเรียนการสอนวิชาวิชีสอนภาษาไทย ใช้คำถามแบบปลายเปิด (Open end) ให้บุกอบกวนไปโดยเสรี ตามหัวข้อที่กำหนด

2. นำแบบสอบถามไปให้ครูทรงดูแล้ว จำนวน 6 ท่าน (รายงานประการในภาคบันดา) ทราบด้าน แก้ไข พร้อมทั้งให้ขอเสนอแนะท่าง ๆ แล้วนำแบบสอบถามนั้นมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) กับอาจารย์จำนวน 5 คน และนักศึกษาจำนวน 10 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรจริง แต่เป็นน้ำหน้าปรับปรุงแก้ไข เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวอย่างประชากรที่เป็นอาจารย์สอนวิชาชีวสอนภาษาไทยและนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ระดับปริญญาตรี (ค.บ. 4 ปี) ที่เรียนวิชาชีวสอนภาษาฯ ในวิทยาลัยครู โดยใช้วิธีการคั่งคอกันไปนี้

1. การสุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นอาจารย์ ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นอาจารย์สอนวิชาชีวสอนภาษาไทยในวิทยาลัยครู 36 แห่ง แห่งละ 1 คน จากอาจารย์ผู้สอนวิชาชีวสอนภาษาไทยแห่งละประมาณ 2-3 คน ให้ตัวอย่างประชากรที่เป็นอาจารย์ทั้งสิ้น 36 คน

2. การสุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษา ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เกณฑ์อย่างละ 80 สุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยที่เรียนวิชาชีวสอนภาษาไทยระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยครู 20 แห่ง คั่งรายละเอียกในคราวละ 1

ตารางที่ 1. การเลือกคุณค่าวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษา

วิทยาลัยครุ	จำนวนนักศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่เลือกมา เป็นคุณค่าวอย่างประชากร
เชียงราย	36	29
เชียงใหม่	35	28
อุตรคีดี	39	31
กำแพงเพชร	25	20
เพชรบูรณ์	32	26
มหาสารคาม	36	29
เลย	36	29
สกลนคร	34	27
บุรีรัมย์	27	22
สุรินทร์	29	23
อุบลราชธานี	30	24
ฉะเชิงเทรา	31	25
พระนครศรีอยุธยา	30	24
เพชรบูรีวิทยาลงกรณ์	40	32
รำไพพรรณี	31	25
กาญจนบุรี	28	22
นครศรีธรรมราช	35	28
บ้านสมเก็จเจ้าพระยา	42	34
ส่วนคุลิก	41	33
ส่วนสุนันทา	20	16
รวม	657	527

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้คัดกรองความร่วมมือจากอาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครุฑกแห่งในการตอบแบบสอบถาม ทั้งที่คิดถูกทั้งหมดและทางไปรษณีย์ แบบสอบถามที่ได้รับคืน เป็นฉบับสมบูรณ์ คือ แบบสอบถามสำหรับอาจารย์จำนวน 36 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาจำนวน 502 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.26

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ แล้ววิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอด้วยตารางและความเรียง โดยใช้สูตร

$$\text{การอยู่} = \frac{\text{จำนวนคำตอบทั้งหมด}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times 100$$

2. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 นำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่า มัธยมเลขคณิต ($\bar{x}$) จากสูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{n}$$

$\bar{x}$ แทนค่ามัธยมเลขคณิตของคะแนน

$\sum fx$ แทนผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่

n แทนกอุมกัวอย่างประชากร

ในการน้ำหนักของคะแนนของคำตอบคิดเป็น 4 ระดับ คือ

4 หมายถึง เห็นถูกมากที่สุด

3 หมายถึง เห็นถูกมาก

2 หมายถึง เห็นถูกน้อย

1 หมายถึง เห็นถูกน้อยที่สุด

การแปลความค่ามัธยมเลขคณิตที่คำนวณໄ去过 ถือความเกณฑ์กังนั้น

3.50 - 4.00 หมายความว่า เห็นถึงว่าเหมาะสมหรือปฎิบัติมากที่สุด

2.50 - 3.49 หมายความว่า เห็นถึงว่าเหมาะสมหรือปฎิบัติมาก

1.50 - 2.49 หมายความว่า เห็นถึงว่าเหมาะสมหรือปฎิบัติน้อย

1.00 - 1.49 หมายความว่า เห็นถึงว่าเหมาะสมหรือปฎิบัติน้อยที่สุด

(John E.Freund 1981: 61)

3. นำค่ามัธยมเลขคณิตของคะแนนแต่ละข้อ มาวัดการกระจายของคะแนน
จากแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง โดยหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) ของคะแนนแต่ละข้อ^๑
โดยใช้สูตร

$$s = \sqrt{\frac{n(\sum fx^2) - (\sum fx)^2}{n(n - 1)}}$$

s แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\sum fx$ แทนผลรวมของผลลัพธ์ระหว่างคะแนนกับความถี่

$\sum fx^2$ แทนผลรวมของผลลัพธ์ระหว่างความถี่กับกำลังสองของคะแนน

n แทนจำนวนครุ่นคัวอย่างประชากร

(John E.Freund 1981: 61)

4. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 นำเสนอในรูปของความเรียง
ตามลำดับความถี่

รูปแบบทรัพยากร
อุปสงค์และวิทยาลัย